

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/88/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513010169
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2513010169.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému T. J. a spol. stíhaného pre zločin hrubého nátlaku spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 191 ods. 1, ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 125 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaných T. J., D. F. a W. F., ako i okresného prokurátora proti rozsudku samosudkyne Okresného súdu Piešťany pod sp.zn. 2T/30/2013 zo dňa 19.05.2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 02. júla 2015, takto

o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, c/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému T. J., nar. XX.XX.XXXX, vo výroku o vine v bodoch 2/ a 3/ a vo výroku o treste. Vo vzťahu k obžalovanému D. F., nar. XX.X.XXXX, a W. F., nar. XX.XX.XXXX, ohľadne bodu 3/ sa z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku sa vec v r a c i a súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Piešťany pod sp.zn. 2T/30/2013 zo dňa 19.05.2014 táto (samosudkyňa okresného súdu) uznala obžalovaných T. J., nar. XX.XX.XXXX, D. F., nar. XX.XX.XXXX, a W. F., nar. XX.XX.XXXX, vinnými zo spáchania v bode 1/ obžalovaného T. J. z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písmeno a/, písmeno d/ Trestného zákona, v bode 2/ zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, obžalovaných T. J., D. F. a W. F. v bode 3/ zo spáchania zločinu hrubého nátlaku spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 191 ods. 1, ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 125 ods. 1 Trestného zákona, ktorých trestných činov sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že obžalovaný T. J. v bode 1/

dňa 03.09.2011 v čase okolo 03.20 hod. v obci Dolná Krupá, v priestoroch kultúrneho domu, kde sa konala hodová zábava, po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol poškodeného Q. H. tým spôsobom, že ho odzadu udrel do zadnej časti hlavy, následkom čoho spadol Q. H. na zem a upadol do bezvedomia, pričom utrpel tržnú ranu hlavy v čelovo - spánkovej oblasti, následne fyzicky napadol poškodeného W. I., ktorý sa pokúšal poškodeného Q. H. brániť, a to tým spôsobom, že ho niekoľkokrát udrel päšťou do oblasti hlavy, čím mu natrhol obočie nad ľavým okom a spôsobil mu ranu pod ľavým okom, pričom následne došlo k viacerým fyzickým útokom voči účastníkom hodovej zábavy, v dôsledku čoho muselo byť podujatie ukončené, pričom poškodenému Q. H. spôsobil tržnú ranu v čelovo - spánkovej oblasti vľavo s dobou liečenia 7 dní, obžalovaný T. J. v bode 2/

od nezisteného obdobia, približne od mesiaca október 2011 až do polovice mesiaca júla 2012, na rôznych miestach mesta Trnava, pod hrozbou násilia požadoval od poškodeného W. A., aby mu zaplatil sumu vo výške 2.000,-Eur, ktoré mal údajne W. A. dlhovať osobe N. Z. za predaj osobného motorového vozidla, na základe čoho sa obvinený J. vyhrážal W. A. že ho „rozmontuje“, pričom W. A. zo strachu a z obavy o život a zdravie následne nosil podľa pokynov obvineného jedenkrát týždenne do baru na Zelenom kríčku v Trnave sumy vo výške od 50,- do 100,-Eur a jedenkrát aj do herne na Limbovej ulici

v Trnave, kde ich odovzdával obsluhu herne, od ktorých si ich obvinený preberal a v presne nezistenom dni v mesiaci október 2011 stretol obvinený W. A. pred materskou školou na Limbovej ulici v Trnave a tu mu za prítomnosti jeho maloletej dcéry povedal „no čo je cigáň prašivý, kedy mi mieniš vrátiť tie peniaze“ a taktiež od neho požadoval, aby mu zohnal LED televízor a ak sa mu večer neozve, bude vec riešiť inak, viackrát sa mu vyhrážal telefonicky a prostredníctvom SMS správ, pričom za obdobie od mesiaca október 2011 do mája 2012 mu W. A. takto odovzdal sumu vo výške 2.000,- Eur, obžalovaní T. J., D. F. a W. F. v bode 3/

v presne nezistenom dni, koncom mesiaca apríl 2012, v čase okolo 12.00 hod. v Hlohovci, na ulici Železničnej č.4, prišli po vzájomnej dohode do kaviarne Cafe House, kde obvinený D. F. vyzval poškodeného X. J., aby si prisadol k stolu, tu sa ho obvinený T. J. opýtal, či pozná K. D. a že odkúpili jeho pohľadávku voči nej, vo výške 21.000,-Eur, ktoré chcú vyplatiť, pričom táto pohľadávka vznikla na základe zmluvy o pôžičke, ktorú dňa 22.06.2011 uzatvorili poškodený X. J. ako dlžník a K. D. ako veriteľ, nakoľko K. D. dňa 02.09.2009 požičala poškodenému X. J. sumu vo výške 21.000,-Eur, na to N. Z. išiel dozadu do herne a o chvíľu sa vrátil aj s notebookom, ktorý patril X. J., pričom obvinený J. zareagoval slovami, že začnú týmto, na to sa X. J. ohradil, že notebook mu nemôžu vziať, lebo tam má údaje dôležité pre jeho prácu, na čo dostal od obvineného J. facku na tvár so slovami „aby si vedel s kým sa rozprávaš“, následne si od neho vypýtal telefónne číslo na mobilný telefón a zároveň mu povedal, aby najneskôr do 11.05.2012 zohnal aspoň 1.000,-Eur, pričom všetci obvinení boli počas rozhovoru arogantní, hovorili drsnými hlasmi a rozišli sa s tým, že sa mu v najbližších dňoch ozvú.

Samosudkyňa okresného súdu im za to uložila

Obžalovanému T. J. podľa § 191 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písmeno h/ Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradila ho do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému D. F. podľa § 191 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písmeno a/ Trestného zákona a § 51 ods. 1 Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložila.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určila mu skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Obžalovanému W. F. podľa § 191 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona uložila trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písmeno a/ Trestného zákona a § 51 ods. 1 Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložila.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určila mu skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písmeno e/ Trestného zákona uložila D. F. a W. F. povinnosť ospravedlniť sa písomne poškodenému X. J..

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených:

1/ X. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX,

2/ W. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., Z. č. XX,

3/ Q. H., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom A. J., R. č. XXX/X,

4/ W. I., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom A. J., H. č. XX/XXX, s nárokmi na náhradu škody odkázala na občianske súdne konanie.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku samosudkyne okresného súdu táto dospela k ustálenému skutkovému stavu nachádzajúcemu sa v bode 1/ až 3/ rozsudku na základe dokazovania v rámci ktorého vyslúchla obžalovaných W. F., D. F., T. J., svedkov - poškodených: Q. H., W. I., W. A., X. J., svedkov W. J., C. I., K. J., W. K., Q. K., K. S., N. Z., I. Z., S. A., Q. K., W. P., E. Q., K. C., K. D., A. N., C. N., prečítal výpovede svedkov: I. H., O. V., K. H., Q. H., I. D., J. A., T. D., J. K., K. A., K. N., W. Z., K. N., K. C., U. F., T. Q., N. F., C. K., K. D., Q. D., K. Z., K. C., N. D., X. D., D. U., T. H., F. S., Z. H., K. D., Q. F., K. S., F. J., K. Q., N. D., D. U., v neposlednom rade tento (prvostupňový súd) poukázal na listinné dôkazy oboznámené v počas vykonaného dokazovania, a to zvukové záznamy z telefonátov obžalovaného J., ako i zmluvy o pôžičke poškodeného J. a tiež prepisy telekomunikačnej prevádzky.

Samotný (obžalovaný T. J.) v zmysle dôvodov nachádzajúcich sa v napadnutom rozsudku má byť z trestnej činnosti kladenej mu za vinu v bode 1/ usvedčovaný svedeckými výpoveďami: H. a I.. I. potvrdil, že J. udrel H. a potom aj jeho. Vidieť to mala aj C. I. a W. J.. Prítomnosť J. na zábave dosvedčil príslušník

PZ W. Z., ktorý sa zábavy zúčastnil, ale aj mnohí svedkovia, ktorí potvrdili, že J. bol v partii chlapcov z Trnavy, ktorí vyvolali konflikt v Dolnej Krupej, a to svedkovia: K., N., D. a iní.

V bode 2/ je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedka-poškodeného W. A., ktorý priznal, že obžalovaný pýtal od neho peniaze pod rôznymi hrozbami a tieto mu aj poškodený nosil do herne barmanke. Nešlo o žiadnu zálohu za televízor.

Týmto súčasne bola vyvrátená nevierohodná obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že dal peniaze (800,--Eur) A. ako zálohu na zabezpečenie televízora v hodnote 2500,--Eur, ktorý mal brať A. z predajne na nejakých ľuďoch. Aj obžalovanému muselo byť zrejmé, že išlo o trestnú činnosť, keďže sám obžalovaný uviedol, že sa mu zdalo výhodné dať za televízor 800,--Eur, hoci bol v cene 2.500,--Eur.

Samotnú (svedeckú výpoveď A.) má preukazovať aj výpoveď svedka V., ktorý vedel o tom, že A. musel nosiť J. peniaze týždenne. Svedkyňa A. potvrdila, že A. nosil peniaze pre J. do herne, kde pracovala v rôznych sumách a ona ich dávala J.. Potvrdila to aj svedkyňa A., ktorá vie, že jej muž nosil peniaze J.. V bode 3/ je trestná činnosť obžalovaných preukázaná na základe výpovede svedka-poškodeného J., ktorý potvrdil, že obžalovaní za ním prišli do kaviarne pýtať peniaze, ktoré bol dlžný D.. Ich konanie pociťoval ako nátlak, prišli viacerí veľkí chlapi, padla tam facka, žiadali ako bude splácať dlh, nech predá auto, že sú aj lacnejšie. Dali si doniesť notebook, že tým začnú. Žiadali plnenie 1.000,--Eur mesačne. Keďže sa mu nedarilo plniť to, došlo k druhému stretnutiu, kde navrhol iné riešenia, ale neprijali ich. Nahlásil to známemu z polície z Trenčína, lebo mal obavu to oznamovať v Trnave. Svedkyňa D. len potvrdila, že požičala J. peniaze, nevrátil jej ich. Oslovila firmu na vymáhanie pohľadávok. J. od nej zobral zálohu 1.500,--Eur. Nič z jej dlhu nevymohli a dlh nevrátili, žiadali od nej oveľa viac, ale nemala. E. Q. potvrdil, že mal firmu na vymáhanie pohľadávok, zamestnancom bol len F..

Obrana obžalovaných spočívajúca v tom, že išlo o riadnu činnosť v zmysle zákona je v zmysle dôvodov nachádzajúcich v I. stupňovom rozsudku vyvrátená nielen svedeckou výpoveďou poškodeného, ale aj tým, že zamestnancom firmy na vymáhanie dlhov bol len obžalovaný F., nemali, čo hľadať na mieste skutku pri jednaní s poškodeným, ani F., ani J.. Išlo jednoznačne o demonštráciu sily zo strany obžalovaných s cieľom zastrašiť poškodeného a prinútiť ho k plneniu pohľadávky, a to za použitia násilia (facky) - vyhrážok o aute, notebooku. Navyše J. podľa výpovedí svedkov celú akciu s J. riadil a vybral aj zálohu od D.. Niet pochyb, že do jednania s poškodeným sa zapojili aj F. a F., čo vyplynulo zo svedeckých výpovedí.

Konajúca (samosudkyňa okresného súdu) v ďalšej časti napadnutého rozsudku poukázala na to, že výpovede svedkov produkovaných k bodom 1/ až 3/ rozsudku boli zhodné v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Svedkovia zotrvali na svojich tvrdeniach aj pri konfrontáciách s obžalovanými. Preto súd nemal žiadne pochybnosti o vierohodnosti ich výpovedí. Tieto výpovede spolu s ostatnými dôkazmi dávali súdu jednotnú, logickú, ničím nenarušenú reťaz dôkazov, smerujúcu k jedinému záveru, a tým je uznanie viny obžalovaných.

Po právnej stránke vyhodnotil prvostupňový súd konanie obžalovaného T. J. v bode 1/ ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písmeno a/, písmeno d/ Trestného zákona, keďže sa dopustil fyzicky a na mieste verejne prístupnom hrubej neslušnosti a výtržnosti tým, že napadol iného a hrubým spôsobom rušil priebeh kultúrneho podujatia, v bode 2/ ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, keďže iného hrozbou násilia, alebo hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal, v bode 3/ konanie obžalovaných T. J., D. F. a W. F. posúdil po právnej stránke ako zločin hrubého nátlaku spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 191 ods. 1, ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 125 ods. 1 Trestného zákona, keďže spoločným konaním iného násilím, hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútili plniť povinnosť zo záväzku, na ktorého splnenie má inak tretia osoba nárok a čím mu spôsobili väčšiu škodu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestov ukladaných obžalovaným súd vychádzal zo zákonných kritérií nachádzajúcich sa v § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, vzal do úvahy spôsob spáchania činov, ich následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoby páchatelov, ich pomery a možnosti ich nápravy.

Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd u obžalovaných nezistil žiadnu.

Z príťažujúcich okolností uvedených v § 37 súd zistil jednu u obžalovaného J., a to uvedenú pod písmenom h/, teda že spáchal viac trestných činov.

Zohľadňujúc tieto, resp. ostatné zásady viažuce sa na ukladanie druhu a výmery trestu páchatelom trestných činov dospela samosudkyňa okresného súdu k záveru, že pre naplnenie účelu trestu bude potrebné na obžalovaného T. J. pôsobiť trestom spojeným s obmedzením osobnej slobody, a to v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradila do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

U obžalovaných D. F. a W. F. za zákonne zodpovedajúci považuje trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov s podmieneným odkladom za súčasného nariadenia probačného dohľadu na dobu 4 (štyri) roky, resp. u obžalovaného W. F. na 3 (tri) roky.

Súčasne v zmysle § 51 ods. 4 písmeno e/ Trestného zákona uložila D. F. a W. F. povinnosť ospravedlniť sa písomne poškodenému X. J..

Vzhľadom na skutočnosť, že z hľadiska priznávania nárokov na náhradu škody u poškodených J., A. a H., ako aj I. by bolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo rámec trestného konania a neúmerne by ho predĺžilo, boli títo (poškodení) s nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti rozsudku samosudkyne okresného súdu podali odvolanie samotní obžalovaní (T. J., D. F., W. F., ako i okresný prokurátor), pričom podané odvolania všetci odvolatelia písomne zdôvodnili.

Obžalovaný W. F. prostredníctvom obhajcu odôvodnil odvolanie smerujúce, čo do viny, ako aj trestu. Má za to, že počas realizovaného dokazovania v rámci prípravného konania, resp. súdneho konania nebolo mu preukázané spáchanie akejkoľvek protiprávnej činnosti.

Vo vzťahu k poškodenému X. J. uviedol, že v inkriminovanom čase v bare Café House bol, avšak bol tam s N. Z., hral biliard, nepriniesol poškodeného notebook tak, ako znela skutková veta vzneseného obvinenia proti nemu. V bare bol prítomný aj N. Z., ktorý v celej trestnej veci vystupuje ako svedok, napriek skutočnosti, že priniesol notebook poškodenému a jeho konanie nebolo posudzované ako u jeho biliardového spoluhráča (jeho samotného). Z vykonaného dokazovania nie je možné ustáliť akýkoľvek zákonný dôvod o trestnoprávnom posúdení konania jeho samotného (W. F.), nakoľko samotný poškodený uvádza, že vo veci vymáhania pohľadávky komunikoval iba s J. a F. a notebook poškodeného priniesol N. Z..

Keďže prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste obžalovaného zrušil a sám zmenil rozsudok prvostupňového súdu tak, že podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku ho spod obžaloby oslobodí.

Odvolanie podané obžalovaným T. J. odôvodnené prostredníctvom obhajcu rovnako smeruje, čo do viny a trestu ustáleného I. stupňovým súdom.

V bode 1/ vyčíta tomuto (I. stupňovému rozsudku), že pri hodnotení dôkazov sa dôsledne neriadil ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pretože ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku súd prehliadol, a teda ani nevyhodnotil výpoveď svedka C. J. a svedka O. C., ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní dňa 16.10.2013 na návrh obhajoby. Tým súd porušil svoju povinnosť vyhodnotiť dôkazy jednotlivo i v ich súhrne nezávisle, či ich zabastaral súd alebo orgány činné v trestnom konaní. Práve výpovede svedkov J., O. C. boli v rozpore s dôkazmi, (najmä s výpoveďou Q. H. a W. I.), ktoré súd vzal do úvahy pri rozhodovaní o vine T. J.. Súd v odôvodnení rozsudku taktiež neuviedol akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si navzájom odporujú a ako sa súd vyrovnal s obhajobou. Nepostačuje uviesť, (ako realizoval I. stupňový súd) odkaz na stručný obsah výpovedí svedkov. Ani zo samotných zvukových záznamov, ktoré uvádza I. stupňový súd ako dôkazy usvedčujúce nevyplýva jednoznačný záver, že by práve obžalovaný T. J. mal byť tou osobou, ktorá fyzicky napadla poškodeného Q. H. tým spôsobom, že ho odzadu udrel do zadnej časti hlavy. Naopak z výpovedí svedkov O. C., C. N., C. J., K. S., D. U. a Q. K. vyplýva, že k výtrznosti na zábave došlo po tom, čo bola napadnutá Q. K. tak, že ju niekto kopol do brucha, na čo sa začala bitka, ktorej sa zúčastnilo viacero osôb, pričom nebolo jednoznačne preukázané akým spôsobom do tohto konfliktu zasiahol T. J.. Bezprostredne po tejto udalosti bolo viacero verzii k priebehu konfliktu, pričom nie je vylúčené, že jednotlivé výpovede svedkov sú ovplyvnené tým, čo počuli od iných osôb.

V bode 2/ rozsudku I. stupňový súd v odôvodnení neuviedol, o ktoré dôkazy opiera skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a ako sa vyrovnal s obhajobou. Z výpovede obžalovaného vyplýva, že poškodený W. A. je klamár, okráda ľudí, že bol pritom ako svedkovi Z. doniesol televízor, aj on chcel taký za 800,--Eur, dal mu peniaze, televízor nezohnal, zavádzal ho trištvrté roka, nevrátil mu peniaze, televízor mu nezohnal. Je pravdou, že mu napísal, že ho „rozmontuje“, ale potom mu napísal, nech si tie peniaze nechá. Z výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní zo dňa 7.8.2013 vyplýva, že je liečený v psychiatrickej ambulancii a s poukazom na zdravotný stav sa odmietol vyjadriť ku skutku. Z obsahu jeho výpovede na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že mu je prejednávaná vec, v ktorej vystupuje ako poškodený úplne ľahostajná, že sa k nej vyjadrovať nechce, že si nepamätá na podstatné okolnosti skutku. K prečítanej výpovedi z prípravného konania sa nevedel vyjadriť, nevedel odstrániť rozpory medzi jeho výpoveďou z prípravného konania a hlavného pojednávania. Z výpovede samotného svedka W. A. z prípravného konania zo dňa 23.08.2012 vyplýva, že čo sa týka predmetného skutku, on z vlastnej iniciatívy nepodával na T. J. trestné oznámenie, ale že bol oslovený pracovníkmi polície. Samotná výpoveď W. A. v smere usvedčovania T. J. nie je vierohodná

a je účelová, pretože z nej vyplýva, že polícia mala v čase výsluchu isté poznatky o trestnej činnosti W. A. a čo využila na usvedčenie T. J..

Okresný súd tiež nezdôvodnil aké konkrétne konanie T. J. voči W. A. možno považovať za hrozbu násilím, alebo hrozbu inej ťažkej ujmy, pretože obhajoba nepovažuje výrok obžalovaného, že poškodeného „rozmontuje“ v kontexte s celým obsahom komunikácie medzi týmito osobami za takú hrozbu násilím, aby konanie obžalovaného týmto výrokom naplnilo zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

V bode 3/ má byť jediným usvedčujúcim dôkazom výpoveď poškodeného X. J.. Hoci na mieste, kde sa mal skutok stať, bolo viacero ľudí, nikto ani len nepriamo nepotvrdil podstatnú okolnosť skutku, a to že obžalovaný T. J. dal pri spoločnom rozhovore X. J. facku, a že by tak obžalovaný spoločným konaním nútili poškodeného hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy plniť povinnosť zo záväzku. Je potrebné poukázať na to, že X. J. a obžalovaný sa stretli 3-krát, a to aj z iniciatívy samotného poškodeného, z čoho vyplýva, že ak by mal X. J. nejakú obavu z konania obžalovaných neinicioval by s nimi stretnutie, ale by sa im vyhýbal. Tiež poukázal na to, že poškodený J. sa dopúšťa ekonomickej trestnej činnosti. V čase prípravného konania v tejto veci bol vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúsku, jeho výpoveď je tendenčná v snahe vyhnúť sa vráteniu dlhovanej sumy peňazí svedkyni K. D..

V konečnom dôsledku navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písmeno b/, e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok I. stupňa a aby vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný D. F. v dôvodoch písomne podaného odvolania napáda rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu. Má za to, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu v bode 3/ sa vôbec nestal, keďže z jeho strany neprišlo k žiadnemu násiliu, ani k hrozbe násilia, alebo inej ťažkej ujmy, aby poškodený J. plnil povinnosť zo záväzku, na ktorého splnenie má inak nárok tretia osoba a tým by spôsobil väčšiu škodu. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žiadna škoda nevznikla a ani súdom I. stupňa nebola ustálená. Obžalovaní žiadne odpor poškodeného neprekonávali, nakoľko tento žiadne odpor ani nekládol. Poškodený svoj dlh sám potvrdil, slovnou deklaroval svoju vôľu tento dlh splniť, len doposiaľ fakticky neuhradil ani časť dlhu. Žiadna hrozba SMS správami nebola preukázaná, z prepisu SMS táto hrozba nevyplýva a tiež nebola ustálená ani slovnou vyslovená hrozba použitia fyzickej sily, súd napokon nekonštatuje ani o aké SMS správy by sa malo jednať, ani ako mali znieť. Zo záznamov telekomunikačnej prevádzky, ako aj z prepisu záznamov vyplýva slušné, korektné jednanie jeho samotného bez akéhokoľvek tlaku, medzi sebou si obžalovaní a poškodený tykali, oslovovali sa familiárne menami. K údajnej facke, ktorú mal poškodený dostať od niektorého z obžalovaných sa ďalej vyjadril, že pri samotnom incidente v bare, kde mala táto „facka padnúť“ svedkovia N. a Z. žiadnu facku nevideli, ani nepočuli žiadne vyhrážky. Poškodený ohľadne notebooku sa vyjadril, že tento priniesol obžalovaný F., neskôr to mal byť svedok Z.. Ani v tomto smere samotný poškodený nevypovedal jednoznačne. Bol súčasne tento (poškodený J.) v minulosti opakovane súdne trestaný aj pre ekonomicke trestné činnosti pre podvody. Vo výpovediach poškodeného, ako aj svedkyne D. je vážny rozpor, ktorý nebol ani konfrontáciou svedkov na hlavnom pojednávaní odstránený, ktorý sa týka vrátenia časti pôžičky poškodeným svedkyni D. (ako svojej veriteľke), kedy poškodený tvrdí, že vrátil sumu vo výške 2.000,-Eur, čo svedkyňa D. poprela. Ani z tohto nie je jednoznačne možné vyvodiť, či poškodený vrátil D. uvedenú čistku, alebo nie. Naznačené skutočnosti spochybňujú konštatáciu I. stupňového súdu nachádzajúcu v odôvodnení, že tento (konajúci súd) nemal žiadne pochybnosti o vierohodnosti výpovedí svedkov, ktorí mali spolu s ostatnými dôkazmi dávať jednotnú, logickú, ničím nenarušenú reťaz smerujúcu k zavineniu všetkých obžalovaných na spáchanie trestnej činnosti. I. stupňový súd sa pritom vôbec nevysporiadal s rozporuplnými vyjadreniami samotného poškodeného J. na hlavnom pojednávaní zo dňa 4.12.2013, keď na priame otázky, či cítil ohrozenie, či mal strach pri stretnutí s obžalovaným v Maxe uviedol, že nie. Na ďalšiu otázku, či sa mu on osobne (obžalovaný F.) nejakým vyhrážal, odpovedal nie. Na otázku, či podával trestné oznámenie iba z vlastného pocitu, že sa mu môže niečo stať, aj keď sa mu nikto nevyhrážal, odpovedal áno. Aj z naznačeného je zrejmé, že poškodený skutočný strach z obžalovaných nemal a on samotný na neho žiadny nátlak nevyvíjal.

Súd I. stupňa dostatočným spôsobom neodstraňuje vyššie naznačené rozporuplné tvrdenia poškodeného J. nepostupoval v zmysle ustanovenia § 168 ods. 1 Trestného poriadku, čím sa stáva rozsudok nepreskúmateľný.

V konečnom dôsledku navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku, ktorý sa ho osobne týka v zmysle § 321 ods. 1 písmeno b/ Trestného poriadku a sám rozhodol rozsudkom, že sa oslobodzuje spod obžaloby v zmysle ustanovenia § 285 písmeno a/ Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že skutok, pre ktorý je stíhaný, sa stal.

Okresný prokurátor rozsudok súdu I. stupňa napadol vo výroku o trestoch uložených obžalovaným D. F. a W. F.. Tresty odňatia slobody uložené obom týmto (obžalovaným), výkon ktorých bol podmienene

odložený za súčasného určenia probačného dohľadu považuje tento (okresný prokurátor) za nezákonné. Naopak zastáva názor, že obom obžalovaným mali byť ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, a to vzhľadom na okolnosti prípadu aktuálne prejednávaneho, resp. vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia u oboch týchto (obžalovaných D. F. a W. F.).

Tresty odňatia slobody, výkon ktorých bol podmienečne odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu podľa okresného prokurátora v danom prípade sa vymyká požiadavkám zabezpečenia individuálnej, ako i generálnej prevencie ukladaných trestov.

V konečnom dôsledku okresný prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písmeno b/, písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu v Piešťanoch. Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol o treste obom obžalovaným s tým, že obžalovanému D. F., ako i W. F. uloží trest podľa § 191 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby bez podmienečného odkladu výkonu trestu so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona.

Na podklade podaných a súčasne odôvodnených opravných prostriedkov, odvolaní podaných samotnými obžalovanými, ako i okresným prokurátorom, odvolací súd postupoval podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, pokiaľ bol tento (postup konania) odvolateľmi napádaný, pričom dospel k záveru, že rozsudok samosudkyne okresného súdu je potrebné zrušiť z dôvodov, ktoré podstatne zapadajú do odvolacích námietok predložených obžalovanými v podaných odvolaniach.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 odsek 1 Trestného poriadku ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Odvolací súd skúmajúc súladnosť I. stupňovým súdom vyhláseného rozsudku vo veci s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami dospel k záveru, že príslušný (I. stupňový súd) sa týmito (zákonnými ustanoveniami citovanými) dôsledne neriadil, a to predovšetkým pri zisťovaní skutkového stavu majúceho sa ustáliť v rozsahu nevzbudzujúcom dôvodné pochybnosti. Pre neobjasnenosť základných (skutkových okolností prípadu) ustáleného v bodoch 2/ a 3/ rozsudku I. stupňového súdu je potrebné považovať vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku v danom štádiu trestného konania za predčasné. Príslušné (závery) je potrebné konštatovať nielen vo vzťahu k ustálenému (skutkovému stavu) k bodu 2/ a 3/ rozsudku I. stupňového súdu, ale aj k následnej právnej kvalifikácii konania obžalovaných v týchto bodoch ustálenej.

Za zákonne súladný s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami smerujúcimi k zisťovaniu skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností, tunajší odvolací súd považuje postup I. stupňového súdu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nachádzajúcim sa v bode 1/ napadnutého rozsudku.

V prípade tohto (bodu rozsudku) aj z pohľadu odvolacieho súdu je potrebné vyvodiť záver, že vykonanými dôkazmi k tomuto (bodu 1/ rozsudku) bolo preukázané, že k napadnutiu poškodeného Q. H. došlo, a to práve obžalovaným T. J..

V zmysle vykonaných dôkazov predmetné (napadnutie H.) potvrdil vo svojich výpovediach v prípravnom konaní, resp. na hlavnom pojednávaní svedok I., ako i C. I. a K. J.. Samotný (obžalovaný J.) v rámci ním produkovanej obhajoby nepopiera skutočnosť, že by nedošlo na zábave, ktorej sa zúčastnil spolu so (svojou partiou) ku konfliktu medzi ním samotným a (poškodeným Q. H., resp. potencionalne i so svedkom I.), avšak poprel, že by iniciátorom konfliktu bol on sám. Naopak do samotného (konfliktu) sa

zapojil následne, keď zistil, že na zábave nejaký chalan mal kopnúť nejaké dievča do brucha. Išiel preto dotýčným vysvetľovať, že sa to robiť nemá, pričom mal byť sám napadnutý, následne mal obžalovaného sotiť a ten mal spadnúť na zem. Samotné tvrdenie obžalovaného T. J., že dotýčnú (neznámu dievčinu) mal kopnúť do brucha práve poškodený Q. H. nepotvrďuje vo veci k tomuto bodu vykonaný žiadny dôkaz.

Za takejto (dôkaznej situácie) aj z pohľadu odvolacieho súdu skutkové závery ustálené súdom I. stupňa je potrebné podmiennečne vyhodnotiť za správne ustálené.

Súčasne samotnú obhajobu obžalovaného T. J. produkovanú v tomto smere za účelovú motivovanú zrejmu snahou vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie tohto (skutku).

Aj napriek skutočnosti, že I. stupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku bližšie nerozvedol prednesy svedkov majúcich potvrdzovať obhajobné tvrdenie obžalovaného J. (v podobe vyhodnotenia svedkov C. J., O. C., prípadne C. N., K. S., D. U. a Q. K.), z pohľadu odvolacieho súdu potrebné zvýrazniť skutočnosť, že príslušné osoby buď samotný incident medzi poškodeným a obžalovaným J. priamo nevideli, resp. sa o ňom dozvedeli len sprostredkované. Navyiac v prípade všetkých týchto (svedkov) sa jedná o osoby, ktoré sú v určitom bližšom vzťahu so samotným týmto (obžalovaným J.), a preto i z pohľadu obsahu nimi vypovedaných skutočností je potrebné vyhodnocovať obsah nimi produkovaných výpovedí.

Na rozdiel od spôsobu vyhodnotenia dôkaznej situácie nachádzajúcej sa v bode 1/ rozsudku, v bode 2/ a 3/ rozsudku I. stupňového súdu, z pohľadu odvolacieho súdu je potrebné konštatovať, že sa tento (I. stupňový súd) príslušnými (zákonými kritériami) regulujúcimi rozsah majúceho sa vo veci vykonávaného dokazovania dôsledne neriadil z nasledovných dôvodov.

Ako vyplýva zo samotného (odôvodnenia I. stupňového rozsudku) trestná činnosť obžalovaného T. J. v bode 2/ rozsudku má byť preukazovaná výpoveďou svedka-poškodeného A., ktorý mal potvrdiť, že obžalovaný pýtal od neho peniaze pod rôznymi hrozbami a tieto mu aj poškodený nosil do herne barmanke. Nemalo sa pritom jednať o žiadnu zálohu na televízor. Touto (konštatáciou) má byť súčasne vyvrátená obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že mal dať A. 800,--Eur ako zálohu na zabezpečenie televízora v hodnote 2.500,--Eur, ktorý mal brať A. z predajne na nejakých ľudí. Aj samotnému obžalovanému (J.) muselo byť zrejmé, že išlo o trestnú činnosť, keďže sám obžalovaný uviedol, že sa mu zdalo výhodné dať za televízor 800,--Eur, hoci bol v cene 2.500,--Eur.

Samotné (svedecké) výpovede A. majú byť preukázané aj výpoveďami svedkov V., ktorý vedel o tom, že A. musel nosiť J. peniaze týždenne. Svedkyňa A. potvrdila, že A. nosil peniaze pre J. do herne, kde pracovala v rôznych sumách a ona ich dávala J.. Mala to napokon potvrdiť aj svedkyňa A., ktorá mala vedomosť, že jej muž nosil peniaze J..

V kontexte tohto (skutku) nachádzajúceho sa v bode 2/ rozsudku samotný obžalovaný J. nepoprel skutočnosť, že po tom ako mu A. nezohnal sľúbený televízor za účelom, ktorým mu mal dať zálohu, po uplynutí doby asi trištvrte roka mu peniaze nevracal a ani televízor nezohnal, napísal SMS, že „ho rozmontuje“. Neskôr mu napísal tiež nech si peniaze nechá. Samotné slovo „rozmontuje“ ako sa ďalej tento (obžalovaný) vyjadril používa na hocičo. Nakoniec samotný (obžalovaný J.) potvrdil, že A. mu začal dlh aj splácať (zaplatil 5 alebo 6 splátok po 50,--Eur, ktoré mu nechával v herni na kríčku).

V rámci samotnej (obhajoby) tento (obžalovaný T. J.) poprel, že by na A. vyvíjal akýkoľvek nátlak alebo hrozbu nátlaku, aby niečo konal.

V zmysle jeho (obhajobných tvrdení) svedok A. je len obyčajný klamár, ktorý okráda ľudí. Nakoniec podobne sa zachoval aj vo vzťahu k svedkovi Z., keď mu sľúbil, že mu zoženie televízor za podstatne nižšiu sumu. Prvostupňovým súdom konštatované (usvedčujúce dôkazy) však jednoznačne nevyplývajú zo samotného (dokazovania realizovaného na hlavnom pojednávaní). Na samotnom (hlavnom pojednávaní vid'. č.l. 1643) poškodený W. A. vypovedal, že asi 2 roky je liečený v psychiatrickej ambulancii s poukazom na zdravotný stav sa k samotnému skutku nevyjadril. Tiež uviedol, že sa lieči u MUDr. H., názov diagnózy, ani lieky, ktorá užíva, uviesť nevedel. Nevedel sa tiež vyjadríť, či bol zdravý, keď vypovedal v prípravnom konaní. Na samotnom tomto (hlavnom pojednávaní) odprezentoval len tú skutočnosť, že ho J. oslovoval nejakými SMS-kami o peniaze, ani nevie prečo. Mala to byť nejaká dohoda medzi ním a J.. Nespomenul si, či by J. dal nejaký televízor, nevedel uviesť, či od neho prevzal nejakú zálohu. Vzhľadom na takto (produkované rozpory vo výpovedi svedka A.) súd I. stupňa prečítal jeho výpoveď z prípravného konania. Po oboznámení tejto (výpovede) bol vyzvaný, aby sa vyjadril k rozporom vo svojich výpovediach, pričom uviedol len to, že sa nevie k tomu vyjadríť.

Napriek takýmto (rozporuplným tvrdeniam svedka-poškodeného W. A. z prípravného konania, resp. hlavného pojednávanía), súd I. stupňa produkované rozpory nijakým spôsobom v rozsudku neokomentoval a zrejme len mechanicky prevzal obsah výpovede svedka - poškodeného W. A. z prípravného konania. Takýto (procesný postup) konajúceho (I. stupňového súdu) z pohľadu odvolacieho súdu nemožno považovať za zákonne súladný, keďže nie je zrejmé, ako sa tento (I. stupňový súd)

vysporiadal so samotnou zmenou vo výpovedi svedka - poškodeného W. A., resp. so skutočnosťou samotnou viažucou sa k zdravotnému stavu tohto (W. A.).

Vo vzťahu k samotnému (zdravotnému stavu svedka A.) súd prečítal lekársku správu (viď. čl. 1666), z ktorej je zrejmé, že u W. A. je zhoršená schopnosť zapamätať si a reprodukovať udalosti zhruba od decembra 2012 až po február 2013 s tým, že by bolo potrebné tieto (predbežné závery) znalecky doložiť. Ani vo vzťahu k tejto (konštatovanej skutočnosti svedkom MUDr. J. H.), prvostupňový súd nevykonal ďalšie (príslušné úkony) smerujúce k ustáleniu charakteru zdravotných (psychiatrických) obtiaží u svedka-poškodeného W. A. hlavne v kontexte ich časového trvania. Objasňovanie práve tejto (skutočnosti majúcej dosah aj na vyhodnotenie samotnej (vierohodnosti) výpovede svedka W. A.), samotný (I. stupňový súd) opomenul. V tomto kontexte je preto potrebné realizované dokazovanie súdom I. stupňa, vyhodnotené nekomplexným spôsobom, považovať za predčasné.

Obdobné úvahy zastáva odvolací súd aj vo vzťahu k bodu 3/ rozsudku I. stupňového súdu.

Trestná činnosť obžalovaných (T. J., D. F. a W. F.) ustálená v tomto (bode 3/) má byť preukázaná na základe jedinej (usvedčujúcej výpovede svedka - poškodeného J.), ktorý mal potvrdiť, že obžalovaní za ním prišli do kaviarne pýtať peniaze, ktoré bol dlžný D.. Ich konanie mal pociťovať ako nátlak, keďže prišli viacerí veľkí chlapi, padla tam facka, mali žiadať, aby splácal dlh, nech predá auto, že sú aj lacnejšie. Dali si doniesť notebook s tým, že začnú, žiadali plnenie 1.000,--Eur mesačne. Keďže sa mu nepodarilo zohnať peniaze, došlo k druhému stretnutiu, kde navrhol tento (poškodený J.) iné riešenia, ktoré ale neprijali. Nahlásil to potom známemu z polície z Trenčína, lebo mal obavu to oznamovať v Trnave. Samotná obhajoba obžalovaných spočívajúca v tom, že išlo o riadnu činnosť v zmysle zákona má byť vyvrátená v zmysle dôvodov I. stupňového rozsudku, nielen svedeckou výpoveďou poškodeného, ale aj tým, že zamestnancom firmy na vymáhanie dlhov bol len obžalovaný F., nemali čo hľadať na mieste skutku pri jednaní s poškodeným F., ani J.. Malo ísť jednoznačne o demonštráciu sily zo strany obžalovaných s cieľom zastrašiť poškodeného a prinútiť ho k plneniu pohľadávky, a to za použitia násilia (facky) - vyhrážok o aute, notebooku. Navyše samotný J., podľa výpovedí svedkov, mal celú akciu s J. riadiť a vybral aj zálohu od D.. Rovnako podľa dôvodov I. stupňového rozsudku nie pochyb, že do jednania s poškodeným sa zapojili aj F. a F., čo vyplynulo zo svedeckých výpovedí. Pri právnom zhodnotení konania týchto (obžalovaných T. J., D. F. a W. F.) súčasne tento (I. stupňový súd) uvádza, že mali naplniť zákonné znaky príslušnej skutkovej podstaty zločinu hrubého nátlaku spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 191 ods. 1, ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona a § 125 ods. 1 Trestného zákona tým, že spoločným konaním, SMS správami aj slovne vyslovenou hrozbou použitia fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného odporu pôsobili na vôľu poškodeného a nútili ho plniť záväzok, z ktorého plnenia mala tretia osoba nárok, čím mali spôsobiť väčšiu škodu, teda najmenej vo výške 2.660,--Eur. Konfrontujú takéto (právne úvahy I. stupňového súdu) so samotnými skutkovými okolnosťami nachádzajúcimi sa v bode 3/ rozsudku I. stupňového súdu z pohľadu odvolacieho súdu je potrebné vysloviť záver, že nie sú korešpondujúce.

Samotná (skutková veta ustálená I. stupňovým súdom v bode 3/ rozsudku) neobsahuje zmienku o tom, že by zo strany obžalovaných malo byť použité príslušné (násilné konanie, resp. iné hroziace násilie aj použitím SMS-iek. Evidentne v tomto smere právne úvahy I. stupňového súdu nekorešpondujú so skutkovými závermi ustálenými týmto (I. stupňovým súdom).

Samotné (skutkové okolnosti) popísané v bode 3/ rozsudku I. stupňového súdu, z pohľadu odvolacieho súdu je potrebné vyhodnotiť za predčasne ustálené, a to vzhľadom k týmto okolnostiam.

Vo veci vystupujúcim súčasne jediným usvedčujúcim dôkazom má byť výpoveď svedka - poškodeného X. J., ktorý na hlavnom pojednávaní v súlade s výpoveďami predchádzajúcimi (z prípravného konania) uvádzal, že mali za ním prísť traja obžalovaní a N. Z. s tým, že sa ho pýtali ako si predstavuje splatiť dlh, čo má u D.. Povedali mu, že má do piatka zaplatiť 1.000,--Eur. Mal pritom dostať jednu facku od J., ktorú skutočnosť zdôvodnil tým, že asi preto, že sa mu nepáčili niektoré jeho odpovede. Samotný notebook mal do miestnosti priniesť Z. z vedľajšej miestnosti na podnet niektorého z tých (troch). Tiež mu bolo povedané, že má predáť Octaviu, že sú lacnejšie autá. Pri tomto sa necítil najpríjemnejšie, keďže boli pri ňom traja veľkí chlapi. Dohodol sa s nimi, že skúsi niečo vyriešiť po 25. - om. Na priamu otázku intervenujúceho prokurátora (viď. čl. 1720-1721), či mal z nich strach uviedol, že si bol vedomý, že musí riešiť splatenie dlhu, keď sa do toho obuli takí ľudia. Zo samotného dlhu D. mal splatiť asi 2.000,--Eur, čo samotná táto (D.) v rámci jej výpovede poprela. Opakovane sa na tomto (hlavnom pojednávaní) vyjadril, že sa necítil najlepšie, keďže boli okolo neho traja chlapi, aj rétorika mala byť nátlaková. Súčasne na tomto (hlavnom pojednávaní viď. čl. 1722) sa vyjadril, že sa mu uvedení (traja chlapi - obžalovaní) slovne nevyhrážali. Samotný F. v zmysle jeho výpovede mal pri stretnutí s ním vystupovať oveľa kultivovanejšie, vedel reagovať na jeho dotazy, nevyhrážal sa mu. Pri ďalšom stretnutí v Maxe sa už necítil ohrozený, nemal strach, bolo to po tom ako podal na obžalovaných

trestné oznámenie. K samotnej facke, ktorú mal dostať od J. sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že nevie, či ju dostal pravou alebo ľavou rukou (viď. čl. 1724). Vyššie (produkováaná výpoveď svedka - poškodeného X. J.), z pohľadu odvolacieho súdu nevytvára bezpečný základ na konštatovanie, že by sa obžalovaní mali dopustiť konania popísaného v bode 3/ rozsudku. Samotný svedok - poškodený X. J. v rámci ním produkovanej výpovede na hlavnom pojednávaní síce v náznakoch prezentoval, že sa v spoločnosti obžalovaných, ktorí za ním prišli, po tom ako prevzali na vymáhanie pohľadávku od D. necítil najlepšie z dôvodu nátlakovej rétoriky, resp. z dôvodu, že mal dostať od J. facku. Súčasne však vo svojej samotnej (výpovedi) nekonkretizuje aká („nátlaková“ rétorika) mala byť používaná zo strany týchto (obžalovaných). Nejednoznačnosť jeho výpovedí je zrejmá aj z toho, keď v jednej časti výpovede z hlavného pojednávania uvádza, že ich prítomnosť (obžalovaných) chápal ako nátlak a súčasne v ďalšej svojej časti výpovede uvádza, že sa mu nevyhrážali. Navyiac vo vzťahu k osobe samotného F. uviedol, že tento sa mu vôbec nevyhrážal a správal sa kultívovane. Rovnako vo vzťahu k osobe obžalovaného F. sa vyjadril, že do debaty sa zapojoval len minimálne a rovnako z neho strach nemal. V tomto kontexte bolo chybou konajúceho (I. stupňového súdu), že podrobným výsluchom samotného (poškodeného X. J.) nedotazoval na spôsob nátlakovej rétoriky realizovanej vo vzťahu k nemu zo strany samotných (obžalovaných). Ani nejednoznačná odpoveď na otázku, ktorou rukou mal dostať facku od obžalovaného J. nesvedčí na to, že by interpretácia ním prežitých udalostí sa mohla vyhodnotiť za jednoznačnú. Súdom I. stupňa v kontexte podaných odvolacích námietok rovnako zostali nezodpovedané otázky súvisiace s výpoveďou svedkyne K. D., ktorá poprela, že by od J. prevzala časť dlžoby (vo výške 2.000,-- Eur). Aj objasnenie tejto (okolnosti) v konečnom dôsledku má význam pri ustaľovaní miery vierohodnosti osôb vystupujúcich v pozícii poškodených, resp. svedkov. V samotnom (odôvodnení) rozsudku súdu I. stupňa chýba akákoľvek zmienka, na základe ktorej mali títo (obžalovaní T. J., D. F. a W. F.) spôsobiť svojim konaním väčšiu škodu, teda naplniť znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu hrubého nátlaku spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 191 ods. 1, ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 125 ods. 1 Trestného zákona. Aj v tomto smere je potrebné vyhodnotiť obhajobné prednesy nachádzajúce sa v dôvodoch odvolania za opodstatnené.

Vzhľadom na vyššie konštatované doposiaľ neobjasnené základné skutkové okolnosti viažuce sa k bodu 2/ a 3/ rozsudku súdu I. stupňa, musel preto odvolací súd napadnutý rozsudok ohľadne týchto (bodov 2/ a 3/ rozsudku) zrušiť v celom rozsahu a vrátiť okresnému súdu na nové konanie a prejednanie. Vzhľadom na rozsah zrušenia (dotýkajúceho sa ustálenia skutkového stavu v bode 2/ a 3/ rozsudku), z pohľadu odvolacieho súdu nemohlo byť preskúmané odvolanie okresného prokurátora smerujúce len, čo do výšky trestu ukladaného obžalovaným D. F. a W. F.

Úlohou súdu I. stupňa po vrátení veci na nové konanie a rozhodnutie bude primárne zaoberať sa doplnením skutkového stavu vo vzťahu k bodom 2/ a 3/ rozsudku. Nevyhnutné bude realizovať opätovný podrobný výsluch poškodeného X. J. a súčasne odstraňovať skutkové diskrepancie naznačené samotným odvolacím súdom. Vo vzťahu k bodu 2/ sa javí byť, z pohľadu odvolacieho súdu, potrebné predovšetkým zistenie aktuálneho zdravotného stavu svedka - poškodeného W. A., a to u príslušného (rajónneho psychiatria). Podľa obsahu zabezpečeného (vyjadrenia) sa nevyklučuje nariadiť aj znalecké dokazovanie pribratím znalcov psychiatrov za účelom posúdenia charakteru a prípadne dĺžky zdravotných obtiaží psychiatrického charakteru majúcich dosah na posúdenie vierohodnosti okolností vypovedaných samotným týmto (W. A.).

Samotná (zmenená výpoveď) tohto (poškodeného W. A.) na hlavnom pojednávaní, resp. svedkov (C. W., A. N., J. A.) nedávajú jednoznačnú odpoveď na to, či obžalovaný T. J. hrozbou násilia, resp. inou hrozbou iného nútil, aby tento (poškodený W. A.) niečo konal. Zo samotných (výpovedí svedkov) odprezentovaných k bodu 2/ rozsudku je zistiteľné len to, že mal mať tento (poškodený W. A.) nejaký problém s J., resp. že niekto pre tohto (obžalovaného J.) mal nosiť peniaze, ktoré mu svedkyňa A. potom odovzdávala. Pre tohto (J.) mali nechávať u nej peniaze viacerí ľudia. Až po doplnení dokazovania v zmysle vyššie naznačenom, resp. doplnením ďalších (dôkazov), ktorých potreba vyvstane v rámci došetrenia veci, je možné opätovne sa zaoberať ustálením miery zavinenia jednotlivých (obžalovaných) na posudzovanej trestnej činnosti.

Odvolací súd súčasne upriamuje pozornosť I. stupňového súdu, aby samotné rozhodnutie vo svojich dôvodoch rozviedol spôsobom, z ktorého bude zrejmé ako sa tento (I. stupňový súd) vysporiadal so všetkými dôkazmi majúcimi obžalovaných z trestnej činnosti usvedčovať, resp. ich vyvíňovať tak, aby bol tento (rozsudok) preskúmateľný samotným odvolacím súdom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.